

Jät. 2.2, 1955

Kertomus Teuvan Pappilankankaan kivikautisen
asuinpaikan kaivauksesta 7.6. - 13.6. 1953.

Etelä-Pohjalaisen osakunnan kotiseuturetkekikunnan pyynnös-
tä ja Muinaistieteellisen toimikunnan määräyksestä osallis-
tui allekirjoittanut noin viikon ajan retkikunnan tutkimus-
työhön Teuvalla kesällä 1953. Tarkoitus oli suorittaa
muinaistieteellisiä kaivauksia jollakin sopivalla löytöpai-
kalla. Tutkimuskohteeksi valitsin Teuvan kirkonkylässä
sijaitsevan Pappilankankaan, millä, vaikka onkin vanhastaan
tunnettu löydöistään, ei oltu tarkempia tutkimuksia, kai-
vauksia vielä suoritettu (ks. Aarne Europaeus, Tutkimuksia
Teuvalla Pettumäen, Korttesviidan, Pappilankankaan y.m. kivi-
kautisilla asuinpaikoilla v. 1919 - kertomus KM:n top.
ark:ssa, sekä Aarne Europaeus, Vaakituksia Teuvan Luhtalan
kivikautisella asuinpaikka-alueella - kertomus v:lta 1924
KM:n top.ark:ssa).

Pappilankankaalla (sijaintiin nähden ks. ed. main.
Äyräpään kertomuksia), Peuran talon maalla paalutettiin
104 m²:n suuruinen alue, mistä tutkimatta jätettiin n.
21½ m², koska sillä kohtaa kasvoi iso honka (liite 1).
Humuskerroksen vahvuus vaihteli kolmesta seitsemään sentti-
metriin ollen keskimäärin n. 5 cm "paksu". Sen alta
paljastui kymmenisen senttimetriä vahva lyijynharmaa hieta
ja sen alta ruskehtava hiekka, joka alaspäin mentäessä
vaaleni enemmän kellertäväksi. Hiekka oli kivetöntä. Kult-
tuurikerroksen vahvuus vaihteli 15 sm:stä 40 sm:iin ollen

keskimäärin n. 25 - 26 sm paksu, mutta löydöksistä köyhä.

Kiinteitä muinaisjäännöksiä tai niihin verrattavia paljastui kolmessa kohtaa: kaksi hiilimaaläiskää ja yksi laikku punaiseksi palanutta hiekkaa. Hiilimaal-alueista toinen sijaitsi ruudussa V:1. Se tuli näkyville n. 38 sm syvältä ja oli n. 4 sm paksu (liite 1); muodoltaan se muistutti kulmistaan pyöristettyä suunnikasta; sen pituus oli n. 1 m ja leveys n. 70 sm. Toinen hiilialue oli ruutujen IV - V: 5 - 4 kulmauksessa. Siitä voitiin paljastaa vain pieni osa, koska sen kohdalla kasvoi iso honka (liite 1). Sekin tuli näkyville n. 38 sm syvältä; sen paksuus oli n. 21 sm. - Palomaalalaikku sijaitsi ruudussa V:2. Se ilmestyi näkyville n. 17 sm syvältä ja oli n. 10 sm vahva, muodoltaan ellipsimäinen (liite 1).

Irrallisia löydöksiä kertyi 73 luettelonumeroa (KM 13671:1-73); enin osa kvartsi-iskennäisiä ja -esineitä. Keramiikkaa löytyi vain yksi pala (13671:53) ja kivilajiesineiden katkelmia myöskin vain yksi (13671:72).

Kaivauspaikan kiintopisteen korkeudeksi vaakittiin 64.00 m, käyttäen lähtökohtana Äyräpään v. 1924 vaakitsemaa kankaan korkeinta kohtaa Pettumäen ja Pappilankankaan välisellä tiellä (70.20 m). Löytöjen alarajaksi saadaan tällöin n. 62.85 m, joka vastaa Äyräpään vaakitsemaa alarajaa tarkalleen (62.74).

Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 1955.

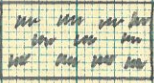
Ville Luho

N:o 113 1/2 A 3. 297 X 420 mm.

TEUVA. Pappilankangas, 1:50

KP 105 = 64.00 m yli maa- ja vesipinnan.

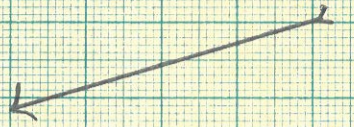
A. Kopisto 1953.

hiiltä

palamutta maata

6

$\frac{218}{245}$

VP 221
x No 1.

5.

$\frac{220}{250}$

$\frac{213}{239}$

211

$\frac{207}{240}$

$\frac{193}{232}$

$\frac{229}{250}$

4.

$\frac{202}{236}$

$\frac{199}{223}$

195

189

$\frac{195}{224}$

tutkimatta

3.

$\frac{185}{217}$

$\frac{183}{208}$

182

184

$\frac{192}{224}$

$\frac{199}{209}$

2.

$\frac{175}{206}$

$\frac{173}{194}$

$\frac{172}{201}$

$\frac{163}{206}$

$\frac{172}{206}$

1.

$\frac{157}{187}$

$\frac{160}{189}$

$\frac{156}{189}$

$\frac{156}{193}$

$\frac{196}{196}$

$\frac{153}{191}$

I

II

III

IV

V